Diploma Programme
Programme du diplôme
Programa del Diploma

Burmese A: literature – Standard level – Paper 1
Birman A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Birmano A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 4 May 2016 (afternoon)
Mercredi 4 mai 2016 (après-midi)
Miércoles 4 de mayo de 2016 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

2216 – 0519

© International Baccalaureate Organization 2016

International Baccalaureate
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

လမ်းညွှန်ပေးထားသည့်မေးခွန်းများအပေါ် အခြေခံပြီး အောက်ပါတို့အနက်မှ **တစ်ခု**အပေါ် စာပေသုံးသပ်ချက် ရေးပါ။ သင့်အဖြေမှာ ပေးထားသည့်လမ်းညွှန်မေးခွန်းနှစ်ခုစလုံးကို ထည့်သွင်းဖြေဆိုထားရပါမည်။

1.

ဒီလိုနဲ့ ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်အပြီး တန်ဆောင်မုန်းလစမှာ သူတို့အရပ် ဘုရားပွဲရက်ကို ရောက်လာတယ်။ ဒီနှစ်တော့ ခါတိုင်းလို ဇာတ်ပွဲခင်းကို အရပ်အလယ်မှာ မလုပ်တော့ဘဲ အသစ်ဖောက်လိုက်တဲ့ ကန်ပတ်လမ်းဘေး ကွင်းကျယ်ကြီးမှာထွက်ပြီး လုပ်ဖြစ်ကြတယ်။ ပွဲက ရွှေမန္တလာဇာတ်ပွဲတဲ့။ ပွဲဝင်တော့မယ်ဆိုပြီး ပွဲဈေးသည်တွေ ရောက်နေကတည်းက အရပ်ထဲက ကလေးတွေက ပျော်လှပြီ၊ မီးရောင် တထိန်ထိန် ဆိုင်းသံ တခြိမ့်ခြိမ့်နဲ့ ပွဲကြိုညက ဘယ်လိုရောက်လာမှန်းမသိဘူး။ ကတ္တီပါကားလိပ် တလွင့်လွင့်နဲ့ ဇာတ်စင်၊ မိုးထိအောင် မြင့်တယ်လို့ ထင်ရတဲ့ ရဟတ်ကြီးတွေက ဖေဌေးတို့ကလေးတွေကို ဖမ်းစားနေကြတယ်။ နေ့လယ်ကတည်းက အဝတ်အစားအသစ်တွေလဲပြီး တလှုပ်လှုပ်၊ တရွရွ သွားလိုက်ကြတာ၊ မိုးပျံပူဖောင်းတွေဆွဲပြီး တလွင့်လွင့်နဲ့ပေါ့။ ဖေဌေးကတော့ အမေကျောင်းမုန့်ဖိုး ပေးလိုက်တဲ့ နှစ်ဆယ်တန်ကလေးကို မုန့်မစားဘဲ အိတ်ထဲမှာ ကပ်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ပွဲဈေးသုံးဖို့ လောက်မှာ မဟုတ်ဘူးလေဆိုပြီး ငိုင်တိုင်တိုင်ဖြစ်နေတုန်း အောင်တင့်နဲ့ ဘခိုင်က သူတို့ အိတ်ထဲမှာ ပါတဲ့ ပိုက်ဆံအထပ်လိုက်ကိုပြပြီး ဆွဲခေါ်သွားကြတယ်။

သူတို့ ညနေစာလည်း မစားကြဘူး။ ပွဲဈေးတန်းကို ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်လိုက်၊ တဝါးဝါး ရယ်လိုက်၊ လေသေနတ်နဲ့ အချိုရည်ဘူးရအောင် ပစ်လိုက်၊ မုန့်ဝယ်စားလိုက်နဲ့ ပျော်လိုက်ကြတာ။

"ဟော့ကောင်တွေ၊ ရဟတ် သွားစီးရအောင်ကွာလို့ အောင်တင့်က ပြောတော့ ဖေဌေးက ငေးသွားတယ်။"

"ရဟတ်က တစ်ရာတောင်ကွ"

"ကလေးဆို ငါးဆယ်ပါကွာ၊ ငါ ပေးပါ့မယ်"

သူတို့ရဟတ်နားရောက်တော့ ရဟတ်တစ်ပတ်နားပြီး လူတွေအများကြီးဆင်းလာကြတယ်။ လူအုပ်ထဲကနေ "ဟင် . . . သားပါလား" ဆိုတဲ့ ဘခိုင်ရဲ့ အမေ နီနီ့အသံကို ကြားရတယ်။ သူတို့ကြည့်လိုက်တော့ ပြုံးရွှင်နေတဲ့ နီနီကို ရှိုးကျကျ ဘောင်းဘီ ရှည် ဝတ်ထားတဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်နဲ့အတူ တွေ့ရတယ်။ နီနီက ပါးစပ် အဟောင်းသားဟအောင် အံ့သြနေတဲ့ ဘခိုင်ရဲ့ လက်ကိုဆွဲပြီး "အစ်ကိုကြီး ဒါ နီနီ့သားလေ၊ ဘခိုင်တဲ့" လို့ မိတ်ဆက်ပေးတယ်။ ဟိုလူက "နီနီ့သားက ချောသားပဲ။ ဘယ်နှတန်း ရောက်ပြီလဲကွ" လို့ တရင်းတနှီး မေးတာကို မျက်နှာပျက်နေတဲ့ ဘခိုင်က ပြန်မဖြေဘူး။ နီနီက တခစ်ခစ်ရယ်ပြီး "သုံးတန်းရောက်ပြီ အစ်ကိုကြီးရဲ့၊ ဒီလိုလုပ်ပါလား၊ သားလေ လာ၊ မေမေတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့" ဆိုပြီး ဘခိုင်လက်ကို မလွှတ်ဘဲ ဆွဲခေါ် သွားတော့တယ်။ ဟိုလူက ရှေ့ကထွက်သွားတယ်။ ဘခိုင်ခမျာ ငိုမဲ့ငိုမဲ့နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်၊ သူ့အမေကို ဘာမှ မပြောရဲဘဲ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်နဲ့ ပါသွားရှာတယ်။

အောင်တင့်နဲ့ ဖေဌေးလည်း စိတ်မပါ လက်မပါနဲ့ ရဟတ်စီးကြတယ်။ ရဟတ်ပေါ်က ပြန်ဆင်းလာတဲ့အချိန်မှာ အရပ်ထဲက ငါးတန်းခြောက်တန်းသား ကလေးကြီးတွေ သီဟတို့၊ မြတ်မင်းတို့၊ ကျော်သူဆွေတို့၊ အားကွေ့တို့ တစ်အုပ်ကြီးနဲ့ အဆုံမှာ . . .

"ဟာ . . . အောင်တင့်ပါလား၊ မင်းအမေကို တွေ့လိုက်တယ်ကွ"

"အေးကွ၊ ဆိုင်ကယ်နဲ့၊ ယောကျ်ားတစ်ယောက်နဲ့"

"ပွဲဈေးတန်းအစွန်မှာ ဆိုင်ကယ်ထွက်တော့မယ်ကွ"

"ဟင်"ခနဲ ဖြစ်သွားတဲ့အောင်တင့်ဟာ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီး ပွဲဈေးတန်းအစွန် အိမ်သာတွေဘက် ကမူးရှူးတိုး ထွက်သွားတယ်။ အောင်တင့်၊ အောင်တင့်ဆိုပြီး ဖေဌေးမှာ ခပ်သုတ်သုတ် နောက်က လိုက်ရတယ်။ လူတွေကို အတင်းတွန်း ထိုးပြီး လျှောက်လာတဲ့ အောင်တင့် ပွဲဈေးတန်းအစွန်မှောင်ရိပ်ကို ရောက်တော့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဟာ ထွက်စပြုနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဆိုင်ကယ်နောက်ထိုင်ခုံပေါ်မှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခပ်မှောင်မှောင်၊ အလင်းရောင်ခပ်ဝါးဝါး အောက်မှာ မသဲ မကွဲ တွေ့ရတယ်။ အောင်တင့်ဟာ "အမေ"လို့ အကျယ်ကြီး ငိုသံပါကြီးနဲ့ အော်ခေါ်လိုက်တယ်။ ဆိုင်ကယ်က တဖြည်းဖြည်း ထွက်စပြုနေပြီ။ အောင်တင့် ဆိုင်ကယ်နောက်ကို ပြေးလိုက်လို့ ဖေဌေးလည်း သူ့နောက်ကပြေးလိုက်ရတယ်။ မြေမညီမညာ လမ်းပေါ်မှာ ဆိုင်ကယ်က ခုန်ပေါက်သွားနေလို့ နောက်မီးနီနီလေးနဲ့ အောင်တင့် မီမလိုမီမလိုနဲ့ ဝေးဝေးသွားတယ်။ အောင်တင့်ဟာ သူစီးထားတဲ့ ဖိနပ်ကလေးကို ကုန်းချွတ်လိုက်ပြီး လက်ကလေးနဲ့ ကိုင်လို့ ဒုန်းပြေး ပြန်တယ်။ သူဒုန်းပြေးတော့ ဖေဌေးလည်း ဒုန်းပြေးရတော့တာပေါ့။ အောင်တင့်တော့ မသိဘူး။ ဖေဌေးတော့ တအားမောနေပြီ။ အဲဒီလိုနေတုန်း ဆိုင်ကယ်ဟာ လမ်း ကြားကနေ လမ်းကောင်းပေါ် ရောက်သွားပြီ အရှိန်တင် မောင်းလို့ နောက်မီး နီနီလေးဟာ တဖြည်းဖြည်း ဝေးဝေးသွားတော့တယ်။ ဆိုင်ကယ်ပေါ်က မိန်းမကတော့ ထူးလည်းမထူး၊ လှည့်လည်း မကြည့်ဘူး။ ဆိုင်ကယ်လေး တဖြည်းဖြည်း ဝေးပြီး မီးနီ လေး ပျောက်သလောက်ဖြစ်သွားတော့မှ အောင်တင့်ဟာ တဖြည်းဖြည်း အရှိန်သတ်ပြီး ရပ်လိုက်တယ်။ တဟောဟော၊ တဟဲဟဲ မောလို့ ရင်ဘတ်လေးလည်း နိမ့်မြင့်ခုန်လို့ ဖေဌေးလည်း မောပြီး ချွေးတွေတောင်ပျံနေတယ်။ တွေတွေကြီးရပ်နေတဲ့ အောင်တင့်က ဖေဌေးက "အောင်တင့်ရာ . . . ဆိုင်ကယ်ပေါ်က မိန်းမဟာ မင်းအမေ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပေါ့ကွ၊ ဟိုကောင်တွေ မှားလားမသိ၊ ပွဲဈေးတန်းဘက်မှာများ ရှိမလား"လို့ မောမောနဲ့ ပြောမိကာရှိသေး အောင်တင့်က "အေး" ဆိုပြီး ပွဲဈေးတန်းဘက်ကို ပြန်ပြေးသွားတယ်။ "ဟောဗျာ" ဆိုပြီး ဖေဌေးမှာ ပြန်ပြေးလိုက်ခဲ့ရပြန်ရော။

ပွဲဈေးတန်းအစွန်ကနေ လူတွေစည်နေတဲ့ပွဲခင်းထဲကို ဘယ်လိုပြန်ရောက်လာမှန်းမသိဘူး။ တပျော်တပါးသွားနေကြတဲ့ လူအုပ်ကြီးကိုအတင်းတိုးပြီး အောင်တင့်ဟာ သူ့အမေကိုရှာတော့တယ်။ မျက်နှာကြီးနီရဲပြီး မျက်ရည်တွေလည်နေတဲ့ အောင်တင့်ကို ဖေဌေးလည်း ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိဘူး။ အောင်တင့်ကတော့ ဇောနဲ့ ပွဲဈေးတန်းကို အပတ်ပေါင်းများစွာ ပတ်နေတယ်။ မုန့်ဆိုင်တွေဘက၊ ဇာတ်ခုံဘက်တွေ လိုက်ရှာ၊ ရဟတ်ဘက်လည်း ခဏခဏ၊ သူ့အမေကလည်း ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့ဘူး။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ညနက်လာတယ်။ ပွဲဈေးတန်းက လူတွေလည်း ပွဲခင်းထဲ ရောက်ကုန်ကြလို့ လူကျဲပါးလာတယ်။ ဖေဌေးမှာလည်း ညောင်းလည်း ညောင်းလှပြီ၊ ထမင်းလည်း ဆာလှပြီ။ မျက်နှာထားတင်းတင်း မျက်ရည်လည်လည်နဲ့ လျှောက် နေတဲ့ အောင်တင့်ကို သနားလွန်းလို့သာ အဖော်လိုက်ပေးနေရတာ။ ဆောင်းဦးညလေ အေးအေးလေးတစ်ချက် သုတ်ခနဲ တိုက်လိုက်တော့ ဖေဌေးမှာ စိမ့်ခနဲ ချမ်းသွားတယ်။ အောင်တင့်လက်ကို ဆွဲပြီး "အောင်တင့် လာပါကွာ၊ ပြန်ကြပါစို့" လို့ ခေါ် တော့ အောင်တင့် ဒီတစ်ခါတော့ အင်တင်တင်နဲ့ ပြန်လိုက်လာတယ်။ ပွဲခင်းကနေ ရပ်ကွက်ထဲကို ဝင်ခဲ့ကြတယ်။ လမ်းမှာ လူ တော်တော်ပြတ်နေပြီ။ ညကလည်း တော်တော်နက်နေပြီ။ အောင်တင့်တို့ တိုက်ရှေ့က ခုံကလေးပေါ်ရောက်တော့ နှစ်ယောက်သား ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ကျသွားလိုက်တာ၊ အမလေး . . . ခုမှ ဖေဌေးတအားညောင်းနေတာ သိရတော့တယ်။ တိုက်အပေါ်ထပ်ဝရန်တာက "ဘယ်သူလဲ အောင်တင့်လား၊ အိမ်ထဲဝင်လေ" ဆိုတဲ့ အောင်တင့်ကြီးကြီးအသံ ကြားရတယ်။ အောင် တင့်က "အမေလာပြီလား" လို့အော်မေးတယ်။ ပြန်ဖြေသံမကြားရဘူး။ အောင်တင့်ဆီက တောက်ခေါက်သံတစ်ချက် ကြားရတယ်။ ဖေဌေးက မလှမ်းမကမ်းက သူတို့အိမ်ခန်းလေးကို လှမ်းကြည့်ရင်း . . .

"အောင်တင့် . . . ငါ ပြန်တော့မယ်၊ အိမ်ထဲဝင်လေကွာ"

"မဝင်ဘူး" လို့ ခပ်ဆတ်ဆတ်ဖြေလိုက်တဲ့အောင်တင့်အသံက အရမ်းကို တင်းမာနေတယ်။ ဖေဌေးလည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်လို့ ကုပ်ကုပ်ကလေး အိမ်ဘက်ပြန်ခဲ့တယ်။ အောင်တင့်ကတော့ လေတိုက်တိုက်၊ ခြင်ကိုက်ကိုက် မှောင်မည်းမည်း လမ်းပေါ်မှာ ကျောက်ရုပ်လေး တစ်ရုပ်လို ကျန်ခဲ့ပြီ။

ဖေဌေး အိမ်ပေါက်ဝရောက်တော့ တံခါးလေးက ခပ်ဟဟလေး စိထားတယ်။ အသံမမြည်အောင် ဆွဲဖွင့်ပြီး ကန့်လန့် ထိုးထားတယ်။ အခန်းလေးထဲမှာ ဖယောင်းတိုင် မီးရောင်လေး ထင်းနေတယ်။ ဖေဌေးတို့ သားအမိသုံးယောက်အိပ်တဲ့ ခြင်ထောင်ကလေးက ချထားပြီး ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်မှာ ငြိမ်သက်နေတယ်။ ဖေဌေး ခြေဖျားထောက် လျှောက်သွားပြီး ခြင်ထောင်ကို အသာလှန်လိုက်တယ်။ "ဟယ်" အသံထွက်သွားအောင် ဖေဌေး ကိုယ့်မျက်စိကိုယ် မယုံနိုင်ဘူး။ တအံ့တဩ စိုက်ကြည့်နေတယ်။ ခြင်ထောင်ထဲမှာ ညီမလေး တစ်ယောက်တည်း ကွေးကွေးလေး အိပ်နေတယ်။ အမေမရှိဘူး။ ဖေဌေးရယ် ငိုမဲ့ ငိုမဲ့နဲ့ တလှိုက်လှိုက်ဖြစ်လာတယ်။ ခြင်ထောင်ကို ကမန်းကတန်း လွှတ်ချပြီး အိမ်ပေါက်ဝကို ကမူးရှူးထိုး လျှောက်သွားပြီး တံခါးကို အတင်းဖွင့်တယ်။ အသည်းနှလုံးထဲမှာလည်း မွန်းကျပ်ပေါက်ကွဲထွက်တော့မလိုဘဲ။ တံခါးကို အတင်းတွန်းဖွင့်ပြီး ထွက်တော့မယ့်အချိန်မှာ သူစဉ်းစားမိတာက "အမေများ သူတို့လ . . ."

"ဟဲ့ကောင်လေး" လို့ ခေါ်လိုက်တဲ့အမေ့အသံကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရတယ်။ ဖေဌေး အလန့်တကြား လှည့်ကြည့် မိတော့ နောက်ဖေးအိမ်သာဘက်ထွက်တဲ့ အပေါက်ဝမှာ အမေက ရယ်နေတယ်။ ဖေဌေး ဟီးခနဲ အားရပါးရ တစ်ချက် ရယ်ပြီး "အမေ့" လို့ အကျယ်ကြီးအော်ခေါ်လိုက်မိတယ်။ အခန်းပေါက်ဝကနေ အမေ့ဆီကို နှစ်လှမ်းလောက်နဲ့ လွှားခနဲ ခုန်ပေါက်ပြေးသွားပြီး အမေ့ပေါ်ကို ခုန်တက်လိုက်တယ်။ "ဟဲ့" ဆိုပြီး အမေက ဖေဌေးကို ဖမ်းထိန်းလိုက်လို့သာပေ့ါ။ နို့မို့ရင် နှစ်ယောက်လုံးလဲကျသွားမှာ သေချာတယ်။ ဖေဌေး အမေ့ကို လည်ပင်းအတင်းဖက်ပြီး တဟီးဟီးနဲ့ ရယ်ပြီး အတင်း အူမြူးနေတယ်။ အမေက "ညနက်ကြီးထိ ပွဲဈေးတန်းလည်နေလို့ အရိုက်မခံရအောင် ကပ်ချွဲနေတာ" လို့ ပြောရင်း ဖေဌေးကို ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ချလိုက်တယ်။ အရှိန်မသေသေးတဲ့ဖေဌေးက တခစ်ခစ်ရယ်ရင်း "မဟုတ်ပါဘူးဆိုဗျာ၊ အမေကလည်း" လို့ပြောတယ်။ ဒီထက်လည်းပိုပြီး သူ့အမေ့ကို ရှင်းမပြတတ်ဘူးလေ။

ယဉ်ယဉ်နု (မွန္တလေး)၊ *မုဆိုးမသုံးယောက်၏သားများ* (၂၀၀၆)

(က) ကလေးငယ်များနှင့် ၎င်းတို့၏အခြေအနေကို စာရေးဆရာ သရုပ်ဖော်ထားပုံကို ဆွေးနွေးပါ။

(ခ) စာဖတ်သူများ၏စိတ်ဝင်စားမှုကို ဆွဲကိုင်ထိန်းသိမ်းထားရန် စာဖတ်သူ အသုံးပြုသည့်နည်းများကို ဆွေးနွေးပါ။

2.

တိမ်ပေါ်မှ လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးနောက်

ဂျုံဈေးက တောင်ထိပ်မှာ
ဆီဈေးက ကောင်းကင်မှာ
တိမ်ပေါ်မှာ ဘရိတ်ဖတ်စ် အဖြစ်
လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် သောက်ဖြစ်ပါတယ်
ပိန်လှီလှီ အိကြာကွေး လွေးလိုက်ပါတယ်။

မိုးဖွဲဖွဲဈေးနေ့
တွေ့ရာမြင်ရာ ဈေးမေး
စိတ်ကူးလေးယဉ်
ဈေးအဝင်အထွက်
လုံချည်မှာ ရွှံ့စက်တွေ များလာမှ
ဘာမျှမဝယ်ဘဲ ပြန်လာခဲ့တယ်။

တံခါးသစ်ဖွင့်လှစ်ခြင်း
သီချင်းတိပ်ခွေ
စိတ်အဆာပြေ
တစ်ခွေဘယ်လောက်လဲ
၂၆၀၀/– ပရီပါ
ဈေးမဆိုးပါဘူး
နောက်များမှ လာခဲ့ပါ့မယ်။

ပရိကို မကြည့်တော့
စာအုပ်အငှားဆိုင်ဆီ ချဉ်းကပ်
မဂ္ဂဇင်းတွေ ငှားဖတ်မယ်ပေါ့
ကြော်ငြာနဲ့ ဈေးဝယ်ကပ်လမ်းညွှန်
ခနဲ မြန်မာ့ခနေ
ကြွယ်ဝတဲ့ ဈေးနှုန်းသတင်း
ကောင်းလိုက်တဲ့
စီးပွားရေး မဂ္ဂဇင်းတွေ
ဒါပေမဲ့ မဖတ်တာဘဲကောင်းပါတယ်လေ။

ဟန်သစ်၊ စတိုင်သစ်၊ ရန့်သစ်
မြားနတ်မောင်၊ ချယ်ရီ
တေးကဗျာ၊ အောင်လံ၊ မဟေသီပါမကျန်
စာမျက်နှာတွေ လှန်မြည်း
ဟို မင်းသမီး ဘာဖြစ်တယ်
မော်ဒယ်လင်းက ဘယ်လို
ဝတ္ထုတို၊ ကဗျာ၊ စာပေပြဿနာ
ဘောလုံးကလည်း ပါသေး ဒါတွေသာ . . .
ချစ်ရတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့
နန္ဒာနဲ့ ချောချောအကြောင်းတော့ မပါ
စိတ်ညစ်စရာ
ဒီလိုနဲ့ စာအုပ်ဆိုင်က ပြန်လာတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့
အခန်းကျဉ်းကျဉ်း
ပြန်ချဉ်းနင်းမိတော့
ခပ်စုတ်စုတ်ကက်ဆက်
ခလုတ်နှိပ်လျက် သီချင်းနားထောင်မယ်ပေါ့
ရုတ်တရက်
မေဆွိရဲ့အသံ
ကျွန်တော့်ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲလုံကျ
ခလုတ်ပိတ်လိုက်ရတယ်
ဒေါ်မေဆွိ
သူမနဲ့ ကျွန်တော်မသိ
ဒါပေမဲ့၊ ဒါပေမဲ့
ယခုတော့လည်း သူစိမ်းတွေသာ ဖြစ်ကြ၏ . . .။

တင်ခင်ရီအောင်၊ *ဒေါသချား၊ ပော်နန်းနှင့် လမ်းပေါ်ကလူ ကဗျာများ* (၁၉၉၇)

(က) ကဗျာဆရာ၏ ပုံရိပ်များ၊ အလင်္ကာ၊ သင်္ကေတများ၊ ရသများ အသုံးပြုပုံကို ဝေဖန်ဆွေးနွေးပါ။

(ခ) ကဗျာဆရာ၏ ပြောဆိုလိုချက်ကို သင်နားလည်ပုံကို ဆွေးနွေးပါ။